

Корольова В. Ю.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**УПРАВЛІННЯ ДІЛОВОЮ АКТИВНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА
ЯК ІНСТРУМЕНТ ПІДВИЩЕННЯ ЙОГО ВАРТОСТІ**

Одним з багатьох важливих завдань підприємств нині є збільшення їх конкурентоспроможності, тому управлінці ставлять перед собою таку мету, як пошук нових інструментів управління підприємством задля підвищення його конкурентоспроможності. В умовах сформованої ринкової економіки підприємства мають прагнути ефективного та динамічного розвитку, що важко уявити без грамотного управління діловою активністю, яке направлене на підвищення конкурентоспроможності компаній.

Ділова активність компанії являє собою характеристику її зростання (динамічності розвитку) й одночасно показує ефективність та/або інтенсивність використання капіталу господарюючого суб'єкта. Деякі вчені вважають, що оцінка ділової активності однозначно не визначена, але все ж таки на сучасному етапі існують основні загальновизнані показники, що визначають стан ділової активності підприємства, а саме: оборотність, ресурсовіддача, динамічність розвитку. Зазвичай аналіз ділової активності підприємства проводиться на основі фінансової звітності з позиції визначення якісних і кількісних показників.

Ділова активність організації вельми чутлива до постійних змін різних умов і факторів. Макроекономічні фактори роблять базисний вплив на ділову активність підприємств і під їх упливом також може вироблятися або сприятливий підприємницький клімат, що активізує умови для активної поведінки компаній, або, навпаки, – передумови до скорочення і кінцевого припинення ділової активності. Досить високу цінність мають також внутрішні чинники, в принципі ті, що підконтрольні керівництву організації. Разом з тим, від характеру і ступеня ділової активності залежать, по суті, структура капіталу, його платоспроможність, ліквідність, потенціал організації та інше.

Грамотність управління діловою активністю показує рівень ефективності використання організацією матеріальних, трудових і фінансових ресурсів та охоплює різні сфери діяльності підприємства. Такими сферами можуть бути: виробнича, фінансова, інноваційна, соціальна, екологічна, тощо.

Так, на прикладі ПАТ НК «ОЙЛ-СІТІ» можна наочно побачити грамотний менеджмент ділової активності підприємства. Так, компанією було досягнуто стратегічно спланованого рівня ділової активності та фінансової стійкості організації, в більшості, шляхом якісного управління складом і структурою поточних активів, а також додатково мобілізованими коштами на ринку позичкових капіталів, правильним вибором стратегії і тактики управління структурою власних фінансових ресурсів у нерозривному зв'язку з їх використанням у двох напрямах: інвестування в поточну діяльність та капітальні витрати. Для збільшення обсягів випуску і продажів продукції, підприємство збільшувало приріст майна, тобто активів. Але варто зауважити, що здійснюючи господарську діяльність, підприємство намагалося отримувати максимальну віддачу від прискорення руху капіталу.

У цілому, в даний час немає загальноприйнятої системи показників для оцінки ділової активності. Найточніше вона може бути визначена як комплекс заходів в процесі бізнес-операцій, на основі активної взаємодії з зовнішнім економічним середовищем, спрямований на прискорення економічного зростання й досягнення позитивної динаміки організації з метою підвищення її конкурентоспроможності.

Значна кількість організацій займається розрахунками різних індексів ділової активності для подальшого аналізу змін впевненості підприємців і з метою визначення поворотних точок розвитку приватного бізнесу в цілому, що особливо важливо в період кризових явищ.

На сучасному етапі наявні методи управління діловою активністю підприємств характеризуються недостатнім розвитком, оскільки сьогодні виділяється тільки два основних його аспекти: соціально-економічне управління та управління ефективністю економічної діяльності. А тому підприємство не може

здійснювати всебічну оцінку факторів, що впливають на рівень ділової активності, і приймати якісні управлінські рішення.

Таким чином, основними напрямки підвищення ділової активності підприємства, відповідно і його вартості, є впровадження заходів із прискорення оборотності капіталу, підвищення частки прибутку в обороті, економії оборотних коштів, обґрунтованого вибору стратегії реалізації резервів економії матеріальних ресурсів. Не варто нехтувати й грамотним плануванням фінансово-господарської діяльності та контролем за реалізацією всіх запланованих заходів.

Отже, кожна організація використовує власний набір методів для підвищення своєї ділової активності, її, відповідно, своєї конкурентоспроможності. Економія та прискорення оборотності обігових коштів, знаходження балансу між дебіторською і кредиторською заборгованістю є основними напрямами роботи задля підвищення ділової активності підприємства в сучасних умовах його існування.

Список використаних джерел:

1. Череп О. Г. Управління діловою активністю аграрно-промислових підприємств / О. Г. Череп, Ю. М. Глущенко // Вісник Запорізького національного університету. – 2018. – № 4. – С. 41-46.
2. Сіліна І. В. Підходи до управління діловою активністю у комерції в умовах ринкової конкуренції / І. В. Сіліна, М. С. Куліковський // Вплив цифрової освіти на розвиток людського капіталу: Матер. Міжнар. наук.-практ. інтернет-конф. (20-21 лист. 2019 р., м. Запоріжжя). – Запоріжжя: ЗНУ Інженерний інститут, 2019. – С. 23-26.